

ประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยาง
ของการยางแห่งประเทศไทย

Effectiveness of Registration Management of Rubber Farmers
by the Rubber Authority of Thailand

ธัญ พวงมาลัย* และ ศรัณย์ จิตารีย์**

Thanai Phuangmalai* and Saran Thitaree**

* นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐสมัยใหม่

** อาจารย์หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐสมัยใหม่

*** คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

Corresponding Author: ธัญ พวงมาลัย

อีเมล: glovefoxy9786@gmail.com

บทความวิจัย

วันที่รับบทความ: 20 สิงหาคม 2567 วันที่แก้ไขบทความ: 24 กันยายน 2567 วันที่ตอบรับบทความ: 1 ตุลาคม 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพการและระดับประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทย 2) ศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทยจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล และ 3) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างคือ พนักงานของการยางแห่งประเทศไทย สำนักงานใหญ่และส่วนภูมิภาค ได้จากการสุ่มตัวอย่างของประชากรทั้งหมด 2,133 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 337 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงอนุมาน และสถิติถดถอยพหุ

ผลวิจัยพบว่า ในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทยในภาพรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง และประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทยในภาพรวมมีประสิทธิผลอยู่ในระดับปานกลาง ประสิทธิภาพในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทยจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ, การจัดการ, การขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยาง

Abstract

This research aimed to 1) study the management level and the efficiency level of the management of rubber farmer registration of the Rubber Authority of Thailand, 2) study the comparative efficiency of the management of rubber farmer registration of the Rubber Authority of Thailand classified by personal characteristics, and 3) study the factors related to the efficiency of the management of rubber farmer registration of the Rubber Authority of Thailand. The sample group was employees of the Rubber Authority of Thailand, head office and regional offices, obtained from a random sample of 2,133 people, resulting in a sample of 337 people. The research instrument was a questionnaire. Data were analyzed by percentage, mean, standard deviation, inferential statistics and multiple regression statistics. The research findings were as follows:

Overall, the registration management of rubber farmers by the Rubber Authority of Thailand was moderate, and the effectiveness of registration management was also moderate. Different individual factors including gender, age, education level, department/unit, position, and workplace location showed statistically insignificant differences in perception towards the effectiveness of registration management of rubber farmers by the Rubber Authority of Thailand and Controlling, guidance, organization, and planning factors had statistically significant correlations with the effectiveness of registration management of rubber farmers by the Rubber Authority of Thailand.

Keywords: Effectiveness, Management, Registration of Rubber Farmers

บทนำ

การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) เกิดจากการรวม 3 หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง องค์การสวนยางและสถาบันวิจัยยาง โดยมีพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 ได้ประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา ณ วันที่ 14 กรกฎาคม 2558 และมีผลบังคับใช้ในวันที่ 15 กรกฎาคม 2558 มีวัตถุประสงค์ให้การยางแห่งประเทศไทย เป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจร บริหารจัดการเกี่ยวกับเงินของกองทุน ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประเทศเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางพารา โดยจัดให้มีการศึกษาวิเคราะห์ วิจัย พัฒนา เผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับยางพาราและดำเนินการให้ระดับราคายางให้มีเสถียรภาพ รวมทั้งส่งเสริม สนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง ผู้ประกอบกิจการยาง ด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด การประกอบธุรกิจและการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น บริหารงานโดยคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย มีผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย เป็นผู้บริหารสูงสุด (พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558, 2558)

การกำหนดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางเป็นการกำหนดขึ้นตามพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาทางพารา โดยผู้ที่ได้รับประโยชน์ได้แก่เกษตรกรชาวสวนยางและสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง ซึ่งจะต้องขึ้นทะเบียนไว้กับการยางแห่งประเทศไทยขึ้นทะเบียนแล้วจะได้รับประโยชน์ ได้แก่ สามารถขอรับการส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือ เพื่อการปลูกแทน (เงินสงเคราะห์สวนยางเดิม) ซึ่งสามารถขอรับการส่งเสริมในด้านการปรับปรุงคุณภาพผลผลิต การผลิต การแปรรูปยางพารา/ไม้ยาง ตามวิธีการที่ กยท. กำหนด โดยมี การจัดสวัสดิการตามที่ กยท. กำหนด การได้รับความช่วยเหลือจาก กยท. ในการรวมกลุ่มเป็นสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง (ประกาศคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยาง พ.ศ. 2558, 2558)

การส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบการกิจการยาง เกษตรกรชาวสวนยางผู้ใดที่มีสวนยางตั้งอยู่บนที่ดินที่ตนเองมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย หากประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด และในกรณีที่ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนเป็นผู้ทำสวนยางในที่ดินที่ตนเช่าหรืออาศัยบุคคลอื่น ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต้องแสดงต่อ กยท. ว่าผู้ให้เช่าหรือผู้ให้อาศัยได้ให้ความยินยอมในการที่ตนขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด (ประกาศคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย เรื่อง แบบและวิธีการยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทน พ.ศ. 2558, 2558)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้ที่ปฏิบัติงานในการยางแห่งประเทศไทย ผู้วิจัยจึงได้สนใจในประเด็นดังกล่าวและจากการทบทวนทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องว่าทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการ รวมถึงหลักเกณฑ์ในการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยาง โดยหวังว่าจะนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเพิ่มทำให้พัฒนาจนบรรลุประสิทธิภาพได้สำเร็จกระบวนการจัดการของ Schermethorn (1999 : 7 อ้างถึงใน เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร, 2563 : 20-21) ผู้วิจัยเห็นว่าแนวคิดของแต่ละท่านมีวิธีที่แตกต่างกัน แต่ก็มีกระบวนการจัดการที่คล้ายคลึงกันและมีความสำคัญ ดังนี้

ด้านการวางแผน หรือการคิดกลยุทธ์ล่วงหน้า เพื่อให้เกิดความมีระบบระเบียบในการปฏิบัติงานรองรับหรือป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้น และเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ การบริหารงานต่างๆ จะเกิดไม่เกิดความสำเร็จหรือบรรลุจุดมุ่งหมายได้เลย หากไม่มีการกำหนดจุดหมายปลายทางและแนวทางในการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งศิริพร พงศ์ศรีโรจน์ (2542 : 5) กล่าวว่า เป็นศิลปะในการดำเนินงานร่วมกันของคณะบุคคล ซึ่งเป็นกลุ่มผู้บริหารขององค์กรในส่วนที่เกี่ยวกับการวางแผน การจัดองค์กร การจัดคนเข้าทำงาน การสั่งการ และการควบคุมกิจการให้ดำเนินไปตามนโยบายจนบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรที่วางไว้อย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพที่สุด

ด้านการจัดองค์กร การที่กิจกรรมเกี่ยวกับการบริหารจะดำเนินการไปได้ ก็ด้วยการจัดกิจกรรมคนและหน่วยงานเพื่อให้เป้าหมายที่วางไว้ในแผน จึงจะสามารถบรรลุผลโดยมีประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งวรวิชัย ศิริวัฒน์ (2554 : 7 อ้างถึงใน จันทิมา จันทรเทีย, 2558 : 22) กล่าวว่า เป็นกระบวนการนำทรัพยากรบริหารมาใช้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามขั้นตอนการบริหาร ซึ่งจากความหมายดังกล่าวมีคำสำคัญ 3 คำ คือ กระบวนการทรัพยากร การบริหารและวัตถุประสงค์

ด้านการชี้นำ การชี้นำหรือหน้าที่ของผู้นำ คือ หน้าที่ของนักบริหารที่จะโน้มน้าวผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติงานให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ถือว่าเป็นหัวใจของหลักการบริหารในด้านต่าง ๆ เพราะการนำเป็นการกระตุ้นคนให้เกิดความรักในงานหรือความพึงพอใจที่จะทำให้คนทำงานให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่ง

รังสรรค์ อินทจันทร์ (2552 : 47) กล่าวว่าทรัพยากรในการจัดการ หมายถึง การนำสิ่งที่เป็นทรัพยากรการบริหารมาสนับสนุนการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนกระบวนการบริหาร และนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ มนุษย์ เงิน วัสดุสิ่งของ การจัดการ กระบวนการทำงาน หรือวิธีการปฏิบัติงาน การตลาด และ เวลา

ด้านการควบคุม เป็นส่วนที่สามารถช่วยให้ตรวจสอบและการควบคุมการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในแผน ซึ่ง Schermethorn (1999 : 7 อ้างถึงใน เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอมพร, 2563 : 20-21) เห็นว่าการควบคุม เป็นการติดตามผลการทำงานและแก้ไขปรับปรุงในสิ่งที่จำเป็น หรือเป็นขั้นตอนของการวัดผลการทำงาน และดำเนินการแก้ไขเพื่อให้บรรลุผลที่ต้องการ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการจัดการและระดับประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทยจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทย

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา ฝ่าย/หน่วยงาน ตำแหน่งหน้าที่ และที่ตั้งสถานที่ทำงานของพนักงานและลูกจ้างของการยางแห่งประเทศไทยที่แตกต่างกันมีประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. ปัจจัยการจัดการ ด้านการวางแผน การจัดองค์กร การขึ้นนำ การควบคุมมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทย

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

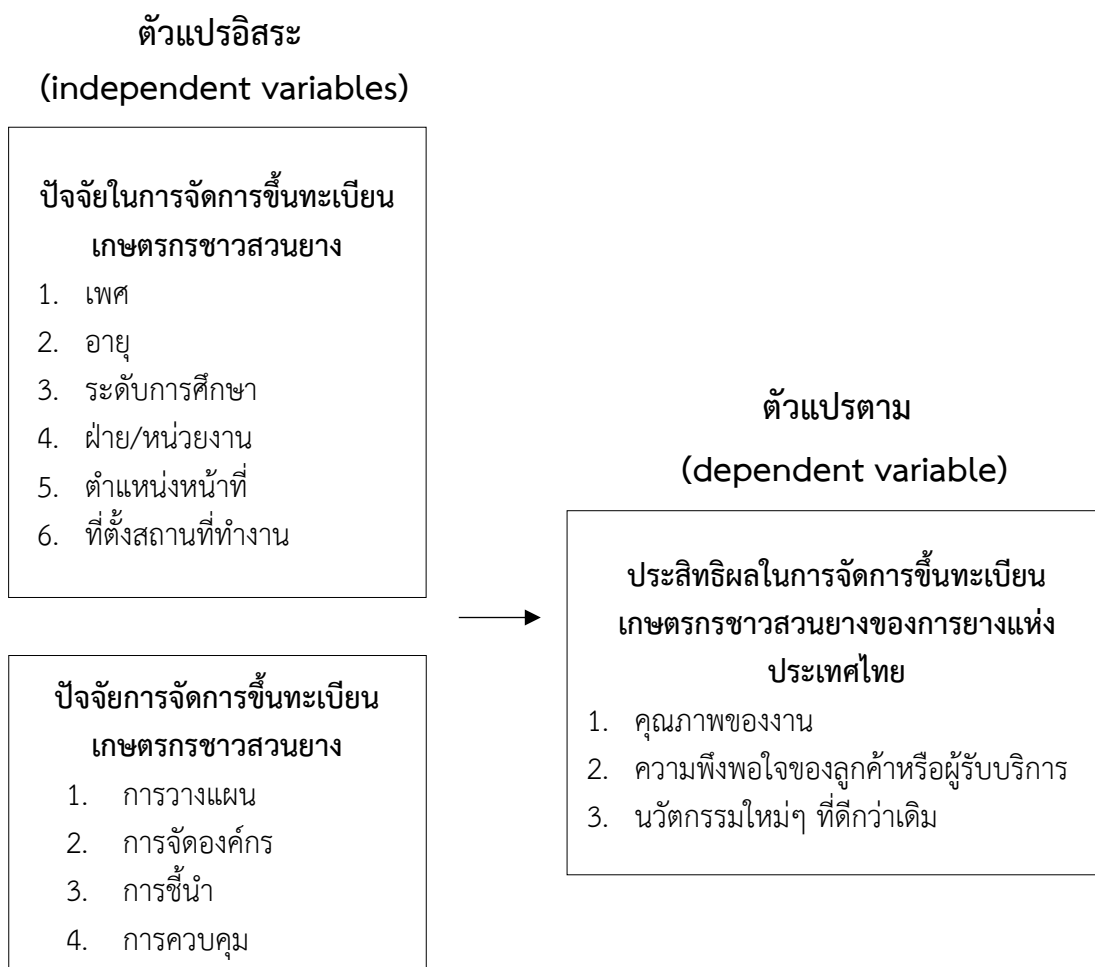
ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ พนักงานและลูกจ้างของการยางแห่งประเทศไทยในสำนักงานใหญ่และในส่วนภูมิภาค จำนวน 2,133 คน (รายงานอัตรากำลังของพนักงานและลูกจ้างของการยางแห่งประเทศไทยปี 2566 เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2566) โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ พนักงานและลูกจ้างของการยางแห่งประเทศไทย ได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (1973) ได้จำนวน 337 คน ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) กับประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป เนื่องจากเป็นช่วงอายุที่เข้าสู่วัยทำงาน และมีพนักงานและลูกจ้างของการยางแห่งประเทศไทยอยู่จำนวนมาก จึงเลือกช่วงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปในการตอบแบบสอบถาม

2. ตัวแปรการวิจัย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยาง ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ฝ่าย/หน่วยงาน ตำแหน่งหน้าที่ และที่ตั้งสถานที่ทำงาน และปัจจัยการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยาง ประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์กร การขึ้นนำ และการควบคุม

ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย คุณภาพของงาน ความพึงพอใจของลูกค้าหรือผู้รับบริการ นวัตกรรมใหม่ ๆ ที่ดีกว่าเดิม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (questionnaires) ดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนรายละเอียดดังนี้

1. นำแนวคิดด้านการจัดการมาใช้ในการสร้างแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปริญญานิพนธ์เพื่อขอคำแนะนำตรวจสอบความถูกต้อง และปรับปรุงแก้ไขให้ตรงกับเนื้อหา และนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วเสนอผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้อง และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ได้ค่า IOC (index of congruence) ได้ค่า 1.00 ทุกข้อ

2. นำแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ที่ผ่านความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปริญญานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิไปทดสอบความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้ไป

ทดสอบด้วยการ try out กับพนักงานและลูกจ้างของการยางแห่งประเทศไทย ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างทั้งนี้ได้ทำการทดสอบจำนวน 30 คน โดยให้กรอกแบบสอบถามเหมือนกับการใช้แบบสอบถามในสถานการณ์จริงทุกประการ ได้ค่าความเชื่อมั่นของการทดสอบแบบสอบถามเท่ากับ .879

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสำรวจข้อมูลจากแบบสอบถาม สำหรับพนักงานและลูกจ้างของการยางแห่งประเทศไทยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2566 ถึงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2566 รวมเวลา 60 วัน

ผลการวิจัย

ลักษณะข้อมูลทั่วไปของพนักงานและลูกจ้างการยางแห่งประเทศไทย จำแนกได้ดังนี้

ตารางที่ 1 ตารางจำแนกข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างของพนักงานและลูกจ้างการยางแห่งประเทศไทย ในภาพรวม

ข้อมูลทั่วไป	ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่พบ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ส่วนใหญ่เพศชาย	209 คน	62.00
อายุ	ส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี	113 คน	33.50
ฝ่าย/หน่วยงาน	ส่วนใหญ่ปฏิบัติงานอยู่ในฝ่ายพัฒนาเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร	17 คน	5.00
ตำแหน่งหน้าที่	ส่วนใหญ่เป็นพนักงาน	157 คน	46.60
ที่ตั้งสถานที่ทำงาน	ส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานคร	31 คน	9.20

จากตารางที่ 1 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่พบ ในด้านเพศ พบว่า พนักงานและลูกจ้างการยางแห่งประเทศไทย ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 62.00 ด้านอายุ พบว่า พนักงานและลูกจ้างการยางแห่งประเทศไทย ส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 ด้านฝ่าย/หน่วยงาน พบว่า พนักงานและลูกจ้างการยางแห่งประเทศไทย ส่วนใหญ่ปฏิบัติงานอยู่ในฝ่ายพัฒนาเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 ด้านตำแหน่งหน้าที่ พบว่า พนักงานและลูกจ้างการยางแห่งประเทศไทย ส่วนใหญ่ในปฏิบัติงานในตำแหน่งพนักงาน จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 46.60 และด้านที่ตั้งสถานที่ทำงาน พบว่า พนักงานและลูกจ้างของการยางแห่งประเทศไทย มีพนักงานและลูกจ้างของการยางแห่งประเทศไทย ส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 9.20

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยการจัดการในการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยาง การยางแห่งประเทศไทยในภาพรวม

ลำดับ	ปัจจัยด้านการจัดการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1	การวางแผน	3.42	1.20	มาก
2	การจัดองค์กร	3.43	1.22	มาก
3	การชี้แนะ	3.42	1.22	มาก
4	การควบคุม	3.35	1.24	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย		3.40	1.22	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัจจัยการจัดการในการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยาง การยางแห่งประเทศไทยในภาพรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยการจัดการในการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยาง การยางแห่งประเทศไทย ค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุดคือ ด้านการจัดองค์กรเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการควบคุม

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ประสิทธิภาพของการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางการยางแห่งประเทศไทยในภาพรวม

ลำดับ	ตัวชี้วัดประสิทธิผล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1	คุณภาพของงาน	3.36	1.26	ปานกลาง
2	ความพึงพอใจของลูกค้าหรือผู้รับบริการ	3.21	1.26	ปานกลาง
3	นวัตกรรมใหม่ๆ ที่ดีกว่าเดิม	3.17	1.29	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย		3.25	1.27	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 พบว่า ประสิทธิภาพของการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางการยางแห่งประเทศไทยมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุดคือ คุณภาพของงาน มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับปานกลาง และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านนวัตกรรมใหม่ๆ ที่ดีกว่าเดิม มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทย จำแนกตามเพศ

เพศ	ชาย		หญิง		T	p-value
	n = 209		n = 128			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทย	48.15	15.21	49.53	15.55	-.797	.426

$p \leq .05$

จากตารางที่ 4 พบว่า การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทย โดยจำแนกตามเพศที่ต่างกันมีประสิทธิภาพในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทย จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS.	Df	MS	F	p-value
ระหว่างกลุ่ม	931.176	3	310.392	1.323	.267
ภายในกลุ่ม	78104.212	333	234.547		
รวม	79035.389	336			

$p \leq .05$

จากตารางที่ 5 พบว่า การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทย โดยจำแนกตามอายุที่ต่างกันมีประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทย จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS.	Df	MS	F	p-value
ระหว่างกลุ่ม	39.516	1	39.516	.168	.683
ภายในกลุ่ม	78995.872	335	235.809		
รวม	79035.389	336			

$p \leq .05$

จากตารางที่ 6 พบว่า การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทย โดยจำแนกตามระดับการศึกษาที่ต่างกันมีประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทย จำแนกตามฝ่าย/หน่วยงาน

แหล่งความแปรปรวน	SS.	Df	MS	F	p-value
ระหว่างกลุ่ม	35302.008	132	267.439	1.248	.078
ภายในกลุ่ม	43733.381	204	214.379		
รวม	79035.389	336			

$p \leq .05$

จากตารางที่ 7 พบว่า การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทย โดยจำแนกตามฝ่าย/หน่วยงาน ที่ต่างกันที่ต่างกันมีประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทย โดยจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่

แหล่งความแปรปรวน	SS.	df	MS	F	p-value
ระหว่างกลุ่ม	914.783	3	304.928	1.300	.274
ภายในกลุ่ม	78120.605	333	234.596		
รวม	79035.389	336			

$p \leq .05$

จากตารางที่ 8 พบว่า การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทย โดยจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ที่ต่างกันมีประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 9 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทย โดยจำแนกตามที่ตั้งสถานที่ทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	SS.	Df	MS	F	p-value
ระหว่างกลุ่ม	16009.033	56	285.876	1.270	.110
ภายในกลุ่ม	63026.356	280	225.094		
รวม	79035.389	336			

$p \leq .05$

จากตารางที่ 9 พบว่า การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทย โดยจำแนกตามที่ตั้งสถานที่ทำงานที่ต่างกันมีประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 10 การทดสอบสหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม (ประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทย)

ตัวแปร	การวางแผน	การจัดองค์กร	การขึ้นนำ	การควบคุม
การวางแผน	1.000			
การจัดองค์กร	.934	1.000		
การขึ้นนำ	.912	.929	1.000	
การควบคุม	.875	.888	.914	1.000

จากตารางที่ 10 พบว่าการตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระก่อนนำไปหาความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทย โดยวิธีการสร้างสมการถดถอยพหุ เนื่องจากการใช้สถิติถดถอยพหุมีเทคนิคกำกับวิธีที่ตัวแปรอิสระคู่ใดคู่หนึ่งต้องไม่มี

ความสัมพันธ์สูงกว่า 0.75 จากการตรวจสอบพบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระโดยการสร้าง correlation matrix ผู้วิจัยพบว่าตัวแปรอิสระบางคู่มีค่าสัมประสิทธิ์สูงกว่า 0.75 ดังนั้นจึงต้องแก้ปัญหาความสัมพันธ์กันสูงระหว่างตัวแปรอิสระ (multicollinearity) ด้วยการหาค่าที่เหลือ (residual) จึงจะทำให้ตัวแปรอิสระมีค่าสัมพันธ์กันอยู่ในเกณฑ์เท่ากับเทคนิควิธีและสามารถนำตัวแปรอิสระทุกตัวมาวิเคราะห์ในสมการถดถอยพหุ (multiple regression) ต่อไปได้ตามตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ผลการทดสอบสหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทย หลังจากแก้ไขความสัมพันธ์กันของตัวแปรอิสระสูงเกิน .75 แล้ว

ตัวแปร	การวางแผน	การจัดองค์กร	การขึ้นน้ำ	การควบคุม
การวางแผน	1.000			
การจัดองค์กร	-.311	1.000		
การขึ้นน้ำ	.015	-.236	1.000	
การควบคุม	.128	.106	.000	1.000

จากตารางที่ 11 พบว่า ความสัมพันธ์ตัวแปรอิสระคู่การวางแผนกับการจัดองค์กร ได้ค่าเท่ากับ .934 เมื่อแก้ไขสหสัมพันธ์ตัวแปรอิสระสูงเกิน .75 ด้วยการนำค่าที่เข้าซ้อนกันออกเหลือค่า (residual) ความสัมพันธ์เท่ากับ -.311 และตัวแปรอิสระคู่การวางแผนกับการขึ้นน้ำ ได้ค่าเท่ากับ .912 เมื่อแก้ไขสหสัมพันธ์ตัวแปรอิสระสูงเกิน .75 ด้วยการนำค่าที่เข้าซ้อนกันออกเหลือค่า (residual) ความสัมพันธ์เท่ากับ .015 และตัวแปรอิสระคู่การวางแผนกับการควบคุม ได้ค่าเท่ากับ .875 เมื่อแก้ไขสหสัมพันธ์ตัวแปรอิสระสูงเกิน .75 ด้วยการนำค่าที่เข้าซ้อนกันออกเหลือค่า (residual) ความสัมพันธ์เท่ากับ .128 และตัวแปรอิสระคู่การจัดองค์กรกับการขึ้นน้ำ ได้ค่าเท่ากับ .929 เมื่อแก้ไขสหสัมพันธ์ตัวแปรอิสระสูงเกิน .75 ด้วยการนำค่าที่เข้าซ้อนกันออกเหลือค่า (residual) ความสัมพันธ์เท่ากับ -.236 และตัวแปรอิสระคู่การจัดองค์กรกับการควบคุม ได้ค่าเท่ากับ .888 เมื่อแก้ไขสหสัมพันธ์ตัวแปรอิสระสูงเกิน .75 ด้วยการนำค่าที่เข้าซ้อนกันออกเหลือค่า (residual) ความสัมพันธ์เท่ากับ .106 และตัวแปรอิสระคู่การขึ้นน้ำกับการควบคุม ได้ค่าเท่ากับ .914 เมื่อแก้ไขสหสัมพันธ์ตัวแปรอิสระสูงเกิน .75 ด้วยการนำค่าที่เข้าซ้อนกันออกเหลือค่า (residual) ความสัมพันธ์เท่ากับ .000

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์ถดถอยหุประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทย

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (b)	t	Sig.
การควบคุม (x_4)	2.057	21.006	.000
การขึ้นน้ำ (x_3)	1.602	6.418	.000
การจัดองค์กร (x_2)	1.350	4.609	.000
การวางแผน (x_1)	.782	2.648	.008
ค่าคงที่ (constant)	14.234	8.281	.000

$R = .790$, $R^2 = .624$, $S.E.E = 9.456$, $F = 137.934$, Significant of $F = .000$

จากตารางที่ 12 พบว่า ตัวแปรอิสระ 4 ตัว มีผลเชิงบวกต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเรียงตามค่าสัมประสิทธิ์จากมากไปหาน้อย คือ การควบคุม การชี้แนะ การจัดองค์กร และการวางแผน ซึ่งตัวแปรทั้ง 4 ตัวสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทย ได้ถึงร้อยละ 62.40 แสดงว่ายังมีปัจจัยด้านอื่นที่ไม่ได้นำมาพิจารณาอีกร้อยละ 37.60 ที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทย

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ปัจจัยด้านการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทยในภาพรวมพนักงานและลูกจ้างการยางแห่งประเทศไทยเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการจัดองค์กรเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก น้อยที่สุดคือ ด้านการควบคุม เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง
2. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทยในภาพรวมมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ คุณภาพของงานมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับปานกลาง ต่ำที่สุดคือ ด้านนวัตกรรมใหม่ๆ ที่ดีกว่าเดิมมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับปานกลาง
3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพของการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทยพบว่า ตัวแปรอิสระ 4 ตัว มีผลเชิงบวกต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเรียงตามค่าสัมประสิทธิ์จากมากไปหาน้อย ได้ถึงร้อยละ 62.40

อภิปรายผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ปัจจัยด้านการจัดการของประสิทธิภาพในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทยในด้านการจัดองค์กรเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ทำให้ประสิทธิภาพในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทยมีการจัดองค์กรภายในองค์กรที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางและดำเนินการได้อย่างเป็นระบบ มีค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาอย่างพารา สามารถนำพาพนักงานได้บังคับบัญชาให้ดำเนินงานตามกระบวนการเกี่ยวกับการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางได้ และดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางเป็นไปตามทิศทางที่กำหนด สอดคล้องกับงานวิจัยของมัทนา วิไลลักษณ์ เรื่องการจัดการองค์กรทางศิลปวัฒนธรรม กรณีศึกษา มูลนิธิศุภนิมิตฯ ในประเด็นที่ว่าจัดการองค์กรด้วยส่วนสำคัญหลัก 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ทรัพยากรการบริหาร มีปัจจัยที่จำเป็นและเกื้อหนุนให้องค์กรดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4 ปัจจัย คือ บุคคล วัสดุอุปกรณ์ เงิน และการจัดการ ส่วนที่ 2 กระบวนการจัดการ มีการนำทรัพยากรการบริหารมาดำเนินการ 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การจัดองค์กร การนำ และการควบคุม
2. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทยในภาพรวมมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับปานกลาง ทำให้คุณภาพของงานในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทยมีประสิทธิภาพตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ มีการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทยที่มีประสิทธิภาพเป็นไปตามข้อกำหนดที่ต้องการ มีกระบวนการจัดระบบการทำงาน และการปฏิบัติการ เพื่อให้แน่ใจว่าองค์กรสามารถ

ดำเนินงาน ทำให้ผู้บริหารมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทย ทั้งก่อนการรับบริการ ขณะรับบริการและหลังการรับบริการ โดยวิธีนี้จะต้องกระทำอย่างจริงจังและมีแบบแผนที่แน่นอน จึงจะส่งผลให้การวัดนั้นมีประสิทธิภาพและน่าเชื่อถือได้นอกจากนี้นวัตกรรมใหม่ๆ ยังสามารถพัฒนาดัดแปลงมาจากของเดิมที่มีอยู่แล้ว ให้ทันสมัยและใช้ได้ผลดียิ่งขึ้นเมื่อนำนวัตกรรมมาใช้จะช่วยให้การทำงานนั้นได้ผลดีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงกว่าเดิม ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนั้นจะต้องเพิ่มมูลค่า มูลค่าของลูกค้า หรือมูลค่าของผู้ผลิต เป้าหมายของนวัตกรรมคือการเปลี่ยนแปลงในเชิงบวก เพื่อทำให้สิ่งต่างๆ เกิดเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น และเป็นที่มาสำคัญของความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของพิภพ วังเงิน ได้กล่าวถึงปัจจัยสำคัญที่ทำให้องค์กรมีประสิทธิภาพได้แก่ มีการจัดโครงสร้างอย่างเหมาะสมชัดเจน มีบรรยากาศในทางสร้างสรรค์เอื้ออำนวยต่อการทำงาน มุ่งเน้นการบริการการตลาด พัฒนานักบริหารอย่างต่อเนื่องให้มีคุณภาพดีเยี่ยม ฝึกอบรม สร้างคนขึ้นมารับผิดชอบงานทุกระดับ ยึดโยงให้ผู้บริหารยึดมั่น ผูกพันกับเป้าหมายและวิธีการต่างๆ ขององค์กร คอยสำรวจทัศนคติ ติดตามดูแลความเป็นอยู่ของพนักงาน ให้ความสำคัญและปรับปรุงการติดต่อสื่อสารกับพนักงานให้ตลอดเวลา สร้างแรงจูงใจในการทำงานและร่วมแก้ไขปัญห อุปสรรคต่างๆ ให้ลุล่วงไป มีแผนงานที่ดี มีหน่วยธุรกิจกลยุทธ์ผนวกกับการพัฒนากระบวนการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ และมีความพร้อม ความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของข้อมูล และสอดคล้องกับงานวิจัยของสมหมาย เทียนสมใจ (2556) เรื่อง รูปแบบการบริหารงานที่มีประสิทธิผลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในประเด็นที่ว่า รูปแบบการบริหารงานที่มีประสิทธิผลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 6 องค์ประกอบ คือ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง การวางแผนกลยุทธ์ องค์กรแห่งการเรียนรู้ วัฒนธรรมองค์กร เทคโนโลยีสารสนเทศ และสนับสนุนการมีส่วนร่วมซึ่งมีความเหมาะสม ถูกต้อง เป็นไปได้ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

อภิปรายตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 และสมมติฐานข้อที่ 1

พนักงานและลูกจ้างของการยางแห่งประเทศไทย สำนักงานใหญ่และส่วนภูมิภาคที่เพศ อายุ ระดับการศึกษา ฝ่าย/หน่วยงาน ตำแหน่งหน้าที่ และที่ตั้งสถานที่ทำงานที่ต่างกันมีประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลวิจัยพบว่าพนักงานและลูกจ้างของการยางแห่งประเทศไทย ที่เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานที่ปฏิบัติงาน ตำแหน่งที่ตั้งสถานที่ทำงานที่ต่างกันมีประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา ฝ่าย/หน่วยงาน ตำแหน่งหน้าที่ และที่ตั้งสถานที่ทำงานของพนักงานและลูกจ้างของการยางแห่งประเทศไทย สำนักงานใหญ่และส่วนภูมิภาคแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิตินั้น อภิปรายได้ว่าอาจเนื่องจากสถานที่ตั้งของการยางแห่งประเทศไทยส่วนภูมิภาคที่มีความหลากหลาย จึงมีความหลากหลายของประชากร และมีความรู้ การฝึกอบรมในหน่วยงานไม่แตกต่างกันมากจึงมีความเห็นต่อประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทยไม่แตกต่างกันมากสอดคล้องกับงานวิจัยของพิภพ วังเงิน ได้กล่าวถึงปัจจัยสำคัญที่ทำให้องค์กรมีประสิทธิภาพได้แก่ มีการจัดโครงสร้างอย่างเหมาะสมชัดเจน มีบรรยากาศในทางสร้างสรรค์เอื้ออำนวยต่อการทำงาน มุ่งเน้นการบริการการตลาด พัฒนานักบริหารอย่างต่อเนื่องให้มีคุณภาพดีเยี่ยม ฝึกอบรม สร้างคนขึ้นมารับผิดชอบงานทุกระดับ ยึดโยงให้ผู้บริหารยึดมั่น ผูกพันกับเป้าหมายและวิธีการต่างๆ ขององค์กร คอยสำรวจทัศนคติ ติดตามดูแลความเป็นอยู่ของพนักงาน ให้ความสำคัญและปรับปรุงการติดต่อสื่อสารกับพนักงานให้ตลอดเวลา สร้างแรงจูงใจในการทำงานและร่วมแก้ไขปัญห อุปสรรคต่างๆ ให้ลุล่วงไป มีแผนงานที่ดี มีหน่วยธุรกิจกลยุทธ์ผนวกกับการพัฒนา

กระบวนการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ และมีความพร้อม ความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของข้อมูล และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ มารวย วิชาญยุทธนากุล (2560) เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานโรงแรมระดับ 5 ดาว พนักงานที่มีระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงานที่โรงแรมปัจจุบันแตกต่างกันมีประสิทธิผลการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

อภิปรายตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 และสมมติฐานข้อที่ 2

ปัจจัยด้านการวางแผน การจัดองค์กร การซื้อและการควบคุม มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทย ผลวิจัยพบว่าปัจจัยด้านการวางแผน การจัดองค์กร การซื้อและการควบคุมมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางของการยางแห่งประเทศไทย ซึ่งสามารถอภิปรายได้ว่าพนักงานและลูกจ้างของการยางแห่งประเทศไทย สำนักงานใหญ่และส่วนภูมิภาคในทุกตำแหน่งที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยาง

ด้านการวางแผน กยท. ได้การกำหนดแผนงาน หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และดำเนินงานเกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการยาง การจัดสวัสดิการเกษตรกรชาวสวนยาง งานด้านสินเชื่อและเงินทุนหมุนเวียน งานทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการยาง นอกจากนี้ยังมีการวางแผนและดำเนินงานตามกรอบยุทธศาสตร์ทางด้านการส่งเสริมการปลูกแทนและปลูกใหม่ บริหารจัดการผลผลิตยางและไม้ยางพารา เพื่อพัฒนารายได้เสริมจากการทำสวนยาง ให้บริการวิชาการคำปรึกษา และสนับสนุนเทคโนโลยีการผลิตการแปรรูปเบื้องต้น ควบคุม กำกับดูแล การส่งเสริมสวนยางเข้าสู่มาตรฐานการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน และสามารถรองรับกับการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของเทคโนโลยี รวมทั้งสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

ด้านการจัดองค์กร กยท. มีอำนาจหน้าที่กระทำกิจการต่างๆ เช่น เป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจร จัดให้มีการศึกษาวิเคราะห์วิจัย พัฒนาส่งเสริม สนับสนุนและให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง ให้การสนับสนุนและบริการวิชาการ ให้คำปรึกษาแนะนำในการบริหารจัดการโครงการรวมทั้งเป็นศูนย์ข้อมูล ในเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับยาง

ด้านการซื้อ กยท. ดำเนินงานตามพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 ซึ่งมีวัตถุประสงค์สำคัญ คือ การจัดตั้ง องค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจร มีเอกภาพสามารถดำเนินการไปได้อย่างเป็นอิสระ คล่องตัว และใช้ยางพาราและผลิตผลจากยางพารา ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด โดยมีเนื้อหาสาระสำคัญ คือ การจัดตั้งกองทุนพัฒนายางพารา เพื่อวิจัย ช่วยเหลือด้านวิชาการ รักษาระดับราคายางพารา สนับสนุนการปลูกแทน และร่วมมือกับต่างประเทศจัดตั้งนิติบุคคล

และด้านการควบคุม กยท. มีการกำหนดอำนาจหน้าที่กระทำกิจการต่างๆ ในการบริหารจัดการองค์กร เพื่อให้องค์กรสามารถบริหารงานไปได้อย่างครบวงจร เช่น ประธานกรรมการการยางแห่งประเทศไทย คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย รองผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย ผู้อำนวยการ หัวหน้ากอง หัวหน้าแผนก พนักงาน ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว และลูกจ้างเหมาบริการเพื่อให้การดำเนินงานของการยางแห่งประเทศไทยดำเนินงานได้อย่างทั่วถึง เพื่อควบคุมและกำกับดูแล การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยางให้เป็นระบบ ครบวงจร ตั้งแต่การผลิต การค้า และการแปรรูปยางตลอดจนการตลาดยางให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์และเกิดความเป็นธรรมต่อเกษตรกร และผู้เกี่ยวข้อง และมีกรมวิชาการเกษตรเป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก โดยมีเนื้อหาสาระสำคัญ คือ การกำหนดให้ต้องมี

การขออนุญาตในการทำกิจการใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับยาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา ดำรงรัตน์ (2558) เรื่อง การศึกษาระบบการจัดการและรูปแบบการปฏิบัติงานในองค์กรที่มีผลต่อแรงจูงใจในการทำงานของพนักงาน (ย่านสีลม) ในประเด็นที่ว่าระบบการจัดการภายในองค์กรแรงจูงใจมากที่สุด คือ ด้านโครงสร้างของหน่วยงาน ด้านการประเมินผล ด้านสภาพแวดล้อมและการควบคุม และด้านกิจกรรมการควบคุม ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านกลยุทธ์การขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยาง ต้องกำหนดกลยุทธ์การขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางให้มีความชัดเจนและละเอียดมากขึ้น
2. ด้านความสัมพันธ์ของหน่วยงานภายใน ควรจัดกิจกรรมให้มีความสัมพันธ์ของหน่วยงานภายในให้มากขึ้น
3. ด้านอิทธิพลขององค์กร ควรชักนำพนักงานให้ปฏิบัติงานให้ขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยาง นอกเหนือจากเกษตรกรชาวสวนยางที่เข้ามาขึ้นทะเบียนไว้กับการยางแห่งประเทศไทย
4. ด้านการควบคุม ในการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางนั้นควรติดตามผลลัพธ์ว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางมากน้อยเพียงใด

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยาง หรือสิ่งที่พนักงานและลูกจ้างของการยางแห่งประเทศไทยได้รับจากเกษตรกรชาวสวนยางจะช่วยให้รายละเอียดของงานวิจัยมีความละเอียดมากขึ้น
2. จำกัดการเก็บข้อมูลเพียงกลุ่มเดียวจะทำให้ข้อมูลของการวิจัยมีความชัดเจน

บรรณานุกรม

- กองอัตรากำลัง ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ การยางแห่งประเทศไทย. (256). รายงานอัตรากำลังของการยางแห่งประเทศไทย เดือนตุลาคม 2566. กษ 2904.01/0109.
- จันทิมา จันทรเทีย. (2558). การจัดการทางธุรกิจและการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาตนเอง กรณีศึกษาชาวประมงพื้นบ้าน อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558. (2558). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 132. ตอนที่ 63 ก หน้า 1-18 (15 กรกฎาคม).
- มัทนา วิไลลักษณ์. (2560). การจัดการองค์กรทางศิลปวัฒนธรรม กรณีศึกษา มูลนิธิศุภนิมิต. งานวิจัยปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานวัฒนธรรม วิทยาลัยนวัตกรรมการมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มารวย วิชาญยุทธนากุล. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานโรงแรมระดับ 5 ดาว. งานวิจัยปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ประกาศคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยาง พ.ศ. 2558. (2558). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 132. ตอนพิเศษ 246 ง หน้า 4 – 6 (30 กันยายน).

- ประกาศคณะกรรมการการayangแห่งประเทศไทย เรื่อง แบบและวิธีการยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทน พ.ศ. 2558. (2558). **ราชกิจจานุเบกษา** เล่ม 132. ตอนที่ 299 ง หน้า 12-13 (30 กันยายน).
- รังสรรค์ อินทน์จันทน์. (2552). **ปัจจัยที่มีผลต่อความก้าวหน้าการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในจังหวัดนครปฐม**. คุุณิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- วิไลวรรณ พ่วงทอง. (2559). **ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์**. งานวิจัยปริญญารัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- ศิริพร พงศ์ศรีโรจน์. (2542). **องค์การและการจัดการ**. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- สุพัตรา ดำรงรัตน์. (2556). **การศึกษาระบบการจัดการและรูปแบบการปฏิบัติงานในองค์กรที่มีผลต่อแรงจูงใจในการทำงานของพนักงาน (ย่านสีลม)**. งานวิจัยปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- สมหมาย เทียนสมใจ. (2556). **รูปแบบการบริหารงานที่มีประสิทธิผลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา**. งานวิจัยปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
- เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร. (2563). **การพัฒนาการบริหารจัดการเทศบาลตำบลกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์**. คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม